

Rietjes wens

Das is Rietje. Rietje woont samen met al haar andere plastic vriendjes in een hele grote zee, zo groot dat het een oceaan is. Daar is het vaak heel gezellig druk, maar soms ook wel te vol. Elke dag komen er weer nieuwe plastic vriendjes bij. Iedereen ziet er anders uit: rood, groen, geel en blauw of wit. Soms kun je door een nieuw vriendje heen kijken.

Van alles drijft er in het water: kleine plastic doppen, soms alleen de armen van oude poppen, maar ook grote plastic tassen. Voor de plastic tassen moet Rietje altijd heel goed uitkijken, ze happen je zo op. Probeer er dan nog maar eens uit te komen.

Op een dag vindt Rietje dat ze al lang genoeg in de grote oceaan woont. Ze zou zo graag weer eens op het land wonen, maar dan wel schoon en nieuw. Van haar liefste vriendje de plastic fles Flessie heeft ze gehoord dat je dan ge-re-cycled moet worden. 'Wat is dat?' vraagt Rietje. 'Dat is wanneer je van een oud iets weer een nieuw ding maakt', antwoordt Flessie. 'Oh, dus ze kunnen van mij een wasknijper maken!' roept Rietje blij. Ze weet het nog niet, misschien ook wel een ijslepel of een patatvork... dat zou ook leuk zijn.

Vanaf die dag droomt Rietje over wat ze zou willen worden:

Een plastic slee. Dan kan ze iedere winter van hoge sneeuwheuvelds af sleeën.

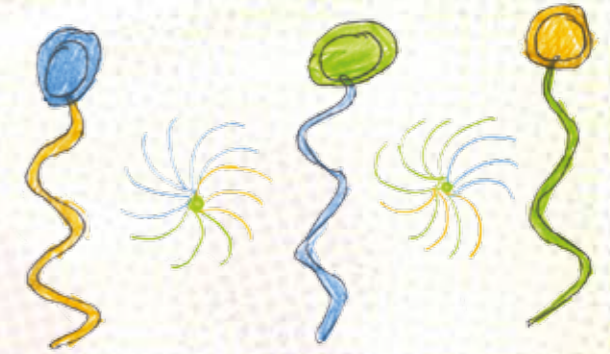
Een plastic beker. Dan kan ze alle soorten limonade proeven die er bestaan.

Een plastic autootje. Dan kan ze verre reizen maken of in een grote speelgoeddoos wonen.

Een plastic vliegtuig. Dan kan ze hoog in de lucht vliegen tussen de vogels.

Een plastic stuiterbal. Dan kan ze heen en weer rollen op de grond en springen in de lucht.

Ze droomt van een nieuw avontuurlijk leven, maar elke dag als ze wakker wordt, is Rietje nog steeds Rietje in de grote oceaan tussen al haar plastic vriendjes.

Totdat op een zonnige morgen, Rietje wakker wordt in het zand. Het water is heel ver weg. Naast haar ligt Flessie. 'Waar zijn we?' vraagt Rietje.

'We zijn op het strand' mompelt de plastic fles met zand tussen zijn schroefdoop.

Rietje kijkt naar zichzelf. Ze ziet er nog steeds hetzelfde uit. 'Zal ik dan ooit geluk hebben en een nieuw ander plastic ding worden?' fluistert ze tegen Flessie.

Rietje kijkt op van harde geluiden die ze hoort. In de verte ziet ze een klas met kinderen lopen. Ze hebben van alles meegenomen: schepnetten, tassen en afvalgrijpers. Rietje kijkt naar al die kinderen en ze krijgt een blij gevoel. Ze ziet de jongens en de meisjes plastic oprapen met hun handen en met hun afvalgrijpers. Ze stoppen alles in grote tassen. Ook Rietje wordt opgeraapt en ze belandt samen met haar vriendje en heel veel ander plastic in dezelfde tas. Rietje vindt het een spannend, maar mooi avontuur.

De kinderen nemen de tas met Rietje en alle andere gevonden spullen mee naar hun klas. Meester Kees vertelt dat ze van al het plastic afval een mooi nieuw kunstwerk mogen knutselen. Rietje wordt schoongemaakt, gewassen en verbogen en daarna op maat geknipt. Dan wordt ze samen met andere plastic vriendjes op Flessie geplakt. Annemarie laat haar kunstwerk met trots zien aan meester Kees. Mees zegt dat het een prachtig kunstwerk is geworden: het kan zo in een boek.

Rietje weet eigenlijk niet goed wat ze nou geworden is, geen wasknijper of ijslepel... maar ze vindt het reuze gezellig om samen met haar plastic vriendjes op de kast in de klas te wonen.